

dr hab. Lucyna Warda-Radys, prof. UG

Gdańsk, 15 marca 2023 r.

Zakład Języka Polskiego

Instytut Filologii Polskiej

Uniwersytet Gdański

**Recenzja dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego
dr Patrycji Pałki
w postępowaniu o nadanie jej stopnia doktora habilitowanego**

OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA SYLWETKI NAUKOWEJ HABILITANTKI

Dr Patrycja Pałka studiowała filologię polską na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach, gdzie w 2003 roku obroniła pracę magisterską pt. *Marketing bezpośredni w perspektywie językoznawczej*. Promotorem tej pracy była dr hab. Olga Wolińska. Stopień naukowy doktora nauk humanistycznych w zakresie językoznawstwa Habilitantka otrzymała w 2007 roku na Wydziale Polonistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego, na podstawie rozprawy *Strategie dyskursywne w rozmowie handlowej*. Promotorem rozprawy doktorskiej była prof. dr hab. Renata Przybylska, a recenzentami w przewodzie doktorskim: dr hab. Olga Wolińska, prof. UŚ oraz prof. dr hab. Bogusław Dunaj (UJ).

W ciągu ponad 20 lat kariery zawodowej Habilitantka zatrudniona była (w różnym wymiarze i na różnych zasadach) w kilku jednostkach naukowych i/lub dydaktycznych. Jeszcze w trakcie studiów (2001-2003) współpracowała ze Szkołą Języka i Kultury Polskiej UŚ w Katowicach w zakresie nauczania języka polskiego jako obcego (prowadziła tam zajęcia dydaktyczne i uczestniczyła w pracach administracyjnych). Istotnym elementem działalności zawodowej dr Patrycji Pałki była praca w Instytucie Języka Polskiego Polskiej Akademii Nauk (2007-2018). Najpierw zatrudniona była tam na stanowisku dokumentalisty ds. sprawozdawczości, planowania, współpracy z zagranicą i grantów (do 2010 r.), potem uczestniczyła jako wykonawca w dwóch projektach prowadzonych pod kierunkiem prof. dra hab. Piotra Źmigrodzkiego w Pracowni Wielkiego Słownika Języka Polskiego IJP PAN: 1) *Wielki słownik języka polskiego – podstawowy zasób polszczyzny* i 2) *Wielki słownik języka*

polskiego – kontynuacja. Jednocześnie w tym okresie prowadziła zajęcia dydaktyczne w Katedrze Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej Małopolskiej Wyższej Szkoły Zawodowej im. Józefa Dietla w Krakowie (2007–2012). Od roku 2008 Habilitantka pracuje na Wydziale Polonistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego (w Katedrze Historii Języka i Dialektologii). W ostatnich latach prowadziła jeszcze wykłady na Wydziale Fizyki i Informatyki Stosowanej AGH (30 godz.) i w Kolegium Międzyobszarowych Studiów Indywidualnych Uniwersytetu Wrocławskiego (10 godz.).

OSIĄGNIĘCIA NAUKOWE ORAZ PUBLIKACYJNE HABILITANTKI

a) Ocena głównego osiągnięcia naukowego

Jako najważniejsze osiągnięcie naukowe uzasadniające wszczęcie postępowania habilitacyjnego dr Patrycja Pałka przedstawiła monografię książkową pt. *Reklama handlowa w dawnym Krakowie. Praktyki komunikacyjne* (Księgarnia Akademicka, Kraków 2022, ss. 414, rec. wydawnicza – dr hab. Ewa Młynarczyk, prof. UJ).

Przedstawiona do oceny praca habilitacyjna dr Patrycji Pałki składa się ze wstępu, siedmiu szczegółowych rozdziałów oraz zakończenia. Książka zawiera ponadto wykaz materiałów źródłowych, obszerną bibliografię (36 stron), starannie opracowane spisy: ilustracji, rysunków, wykresów i tabel, streszczenie w języku angielskim oraz indeks osobowy.

We wstępie do pracy Autorka uzasadnia podjęcie jako tematu badań zagadnienia reklamy handlowej w dawnym Krakowie, które, jak słusznie zauważa, nie było „jak dotąd przedmiotem rozważań w językoznawczych publikacjach o charakterze monografii” (Pałka 2022: 9). Wyjaśnia też przekonująco wybór określonego przedziału czasowego do tych badań (od II połowy XIX wieku do 1939 roku), który ściśle „łączy się z historią mediów i druku, z rozwojem prasy, radia, sztuki filmowej, a także grafiki, a więc i samej reklamy oraz całego przemysłu reklamowego, obejmującego stopniowo nowe grupy zawodowe zarówno osób tworzących reklamę, jak i osób o niej piszących i jej uczących” (Pałka 2022: 9).

Pierwszy rozdział monografii stanowi obszerne wprowadzenie do badań: Autorka wyraziście precyzuje w nim cele pracy, jasno zarysowuje podstawy metodologiczne opisu materiału oraz przyjęty sposób rozumienia pojęć istotnych dla przeprowadzonych analiz. Szczególnie ważne jest tu rzeczowe objaśnienie przez Habilitantkę różnie rozumianego w nauce pojęcia dyskursu i idei wspólnoty dyskursu (z odesłaniem do stosownej lektury) jako

podstawowych pojęć organizujących jej proces badawczy. Już w świetle tych wstępnych informacji jej autorska idea metody opisu praktyk komunikacyjnych wybranej zbiorowości w konkretnym miejscu i czasie jawi się jako głęboko przemyślana. Ponadto pierwszy, wprowadzający, rozdział książki zawiera jeszcze wiadomości o dziejach reklamy od jej początków w czasach starożytnych do I połowy XIX wieku i o stanie badań nad reklamą handlową w badanym w pracy okresie (1850-1939). Szczególną uwagę warto zwrócić na ostatnią część tego rozdziału, w której Autorka przedstawia skrupulatną, autorską klasyfikację i charakterystykę zgromadzonych bogatych i niezwykle różnorodnych, a stanowiących istotny atut pracy, materiałów źródłowych do badań dawnej reklamy kupieckiej w Krakowie (więcej na ten temat zob. niżej).

Drugi rozdział monografii przybliży czytelnikowi historyczno-społeczno-gospodarczy obraz Krakowa jako tła do kształtowania się miejskiej wspólnoty komunikatywnej, a w jej obrębie wspólnoty dyskursu handlowego. Zwięźle przedstawione w tej części monografii fakty pozajęzykowe (dzieje miasta, jego sytuacja gospodarcza i kulturalna, struktura wspólnoty miejskiej) dobrze motywują wyróżnienie przez Autorkę określonych grup podmiotów dyskursu handlowego (instytucje, klienci, przedsiębiorcy i handlarze, autorzy podręczników itd.), wzorców komunikacyjnych oraz form gatunkowych tekstów reklamowych.

Rozdziały następne (od trzeciego do siódmego) poświęcone są analizie zebranego materiału i przedstawiają kolejno: specyfikę krakowskiej wspólnoty handlowej (podmioty dyskursu); język (w obrębie pola pojęciowo-leksykalnego *działalność reklamowa*), jakim posługiwała się ta wspólnota; *lokalność* – jako jedną z najważniejszych wartości przywoływanych w badanych tekstach reklamowych; wybrane aspekty kupieckich językowych praktyk grzecznościowych oraz typy wyabstrahowanych na podstawie analizy materiału, uzależnionych od formy i kanału przekazu, modeli (wzorców komunikacyjnych) konstruowania tekstu reklamowego. Każdy rozdział kończy się krótkim podsumowaniem. Krótkie zakończenie zawiera syntetyczne wnioski płynące ze sprawnie przeprowadzonych analiz zgromadzonych źródeł do badań oraz wskazuje otwierające się dzięki tym analizom dalsze perspektywy i pola badawcze. Dzięki temu Habilitantka dała się poznać jako badacz zdolny do przygotowania większych syntez i do teoretycznej refleksji uogólniającej wyniki badań szczegółowych. Trzeba też stwierdzić, że kompozycyjnie rozprawa stanowi przejrzystą całość, a jej struktura jest dobrze podporządkowana przedstawionemu w tytule zagadnieniu.

Książkę dopełnia obszerna i właściwie dobrana bibliografia (która, co trzeba podkreślić, została bardzo dobrze wykorzystana w pracy), ułatwiająca lekturę spisy i indeksy oraz wykaz bogatych materiałów źródłowych.

Ambitnym zadaniem, które wyznaczyła w swojej pracy dr Patrycja Pałka, było zgromadzenie i wielostronna analiza materiału językowego, a także wizualnego i dźwiękowego (muzycznego) w celu opisu praktyk komunikacyjnych wspólnoty dyskursu handlowego (zwłaszcza reklamowego) na tle historyczno-gospodarczo-społecznej rzeczywistości Krakowa w II połowie XIX wieku i na początku wieku XX. Aby zrealizować to niełatwe zamierzenie, Habilitantka zdecydowała się na kompilacyjną metodę badawczą, a ściślej – połączenie metodologii analizy dyskursu z metodologiami z zakresu leksykologii, semantyki i językoznawstwa korpusowego (aby przedstawić pochodzenie i rozwój znaczeniowy wyrazu *reklama* i innych z jego rodziny wyrazowej oraz relacji syntagmatycznych, w które wchodzi), onomastyki (aby opisać *lokalność* jako wartość i ukazać związane z tą wartością praktyki komunikacyjne wykorzystane do nazywania krakowskich firm), pragmalingwistyki i teorii aktów mowy (by w zebranych materiale wskazać elementy o charakterze etykietalnym) oraz lingwistyki tekstu i multimodalności (by dokonać analizy wzorców komunikacyjnych zgromadzonych tekstów reklamowych). Ten eklektyzm metodologiczny (spajanie różnych dziedzin językoznawstwa) w moim odczuciu dobrze służy analizie językowej tekstów na tle opisu funkcjonującej w określonym czasie i przestrzeni wspólnoty, uznawanych przez nią wartości i ujawnianych potrzeb oraz środków komunikatywnych służących ich realizacji. Łączenie różnych perspektyw i sposobów opisu materiału przy zachowaniu dyscypliny myślowej i logicznego układu całości okazało się w wypadku ocenianej pracy efektywne i atrakcyjne poznawczo. Mimo wykorzystania różnorodnych metod badawczych udało się bowiem Habilitantce przeprowadzić spójną i rzetelną analizę materiału, bardzo dobrze ugruntowaną w teoriach językoznawczych.

Trochę uwagi należy jeszcze poświęcić podstawie źródłowej ocenianej rozprawy. Były nią różne typy i formy kupieckich tekstów reklamowych – od najczęściej dotychczas badanych ogłoszeń prasowych przez wydawnictwa informacyjne, przewodniki, ulotki, karty pocztowe, plakaty, afisze i wywieszki sklepowe, prospekty, katalogi firmowe i broszury informacyjne itp., po elementy kultury materialnej, takie jak opakowania, etykiety, cenniki, druki firmowe (np. papier firmowy, koperty, noty, rachunki), promocyjne materiały drukowane (np. zaproszenia, listy), a w końcu także reklamę radiową i filmową. Ponadto do badań zostały także wyekscerpowane pierwsze publikacje na temat reklamy (książki i artykuły w prasie branżowej).

Jak widać, materiał jest bardzo bogaty i zdumiewa swoją różnorodnością. Umiejętność zebrania, logicznego i przejrzystego uporządkowania, zwięzłej prezentacji oraz dociekliwej analizy tak ogromnego materiału z pewnością zasługuje na podziw i uznanie.

Do zadań recenzenta należy nie tylko wskazywanie pozytywów ocenianej pracy, ale także zwrócenie uwagi na pewne kwestie, które mogą budzić niedosyt lub rodzić wątpliwości. Chciałabym jednak zaznaczyć, że w wypadku monografii dr Patrycji Pałki nie są to problemy, które mogłyby wpłynąć na ogólną wysoką ocenę całości osiągnięcia naukowego. Oto one:

1. Przy tak obszernym materiale badawczym oczekiwałabym objaśnienia kryteriów doboru liczby i rodzaju przykładów obrazujących omawianą w danym miejscu pracy cechę czy zjawisko. Czasami jest to tylko jeden przykład (np. s. 163), czasem jest ich kilkanaście (np. s. 178-179). Czy liczba ta jest w jakiś sposób skorelowana z frekwencją danego zjawiska w zebranych materiałach źródłowych?

2. Niefortunne wydaje mi się używane w pracy sformułowanie *język o reklamie* (które znajduje się nawet w tytule rozdziału 4: *Język o reklamie wspólnoty handlowej i reklamowej*). Odnosi się ono to tego, jak członkowie analizowanej wspólnoty mówili i myśleli o reklamie, jakie wypracowali słownictwo typowe dla nowej dziedziny działalności człowieka (zob. np. Pałka 2022: 125, 153). Myślę, że byłyby tu korzystniejsze jednak bardziej opisowe sformułowanie.

3. Zabrakło mi w rozdziale poświęconym identyfikacji krakowskich firm wskazania kryteriów wyróżniania granic poszczególnych nazw. Zdaję sobie sprawę, że to trudne zadanie w wypadku kształtujących się dopiero firmonimów (właściwie dopiero „protonazw”), w których status onimiczny poszczególnych członów jest dyskusyjny. Jakieś założenia jednak z pewnością poczyniono przy klasyfikacji materiału, choć ich nie przedstawiono. Nie jest jasne na przykład, dlaczego w jednej nazwie składnik w *Krakowie* został uznany za jej część „Elektrownia Miejska w Krakowie”, a w drugiej nie („Pracownia Konfekcji Chłopięcej w Krakowie, Plac Matejki 6”) (Pałka 2022: 178-179).

4. W rozdziale 5, w którym Habilitantka chce skupić się „na omówieniu jednej z najbardziej istotnych, (...) [jej] zdaniem, w badanym okresie wartości, jaką jest lokalność” (s. 155), przedstawia w punkcie III nazwy firm kreowane, powstałe w wyniku motywacji asocjacyjno-konotacyjnej (np. „Paw”, „Dar”, „Zorza”), w punkcie IV nazwy kreowane powstałe w wyniku motywacji formalno-kreacyjnej (np. „Klasówka”, „Autocentrala”) (Pałka 2022: 183-184). Autorka nie wyjaśnia, w jaki sposób według niej ujawnia się w tych nazwach wartość lokalności. W moim odczuciu nazwy te nie kojarzą się bezpośrednio wyłącznie z Krakowem,

chyba że Autorce chodziło nie tylko o wyróżniony element nazwy, a cały firmonim. W takim wypadku należałoby jednak inaczej ująć i przedstawić klasyfikację materiału.

5. Nie ustrzegła się też habilitantka pomyłek związanych zapewne z przeredagowywaniem tekstu, np. na s. 179 początek akapitu pod wyliczeniem nazw jest prawie dokładnym powtórzeniem przypisu nr 125; na s. 203 znajduje się odesłanie do rozdziału *Kraków jako miejsce i wartości w przekazie werbalnym oraz wizualnym*, którego tytuł w spisie treści i na s. 187 ma nieco inną postać: *Kraków jako miejsce, motyw i wartość w przekazie werbalnym i wizualnym*.

6. Bibliografię, mimo że jest ona obfita, można by jeszcze uzupełnić. Mam tu na myśli np. następujące prace Jolanty Maćkiewicz, *Jak można badać przekazy multimodalne*, „*Język Polski*” 2016 (2), s. 18–27; *Więcej niż tysiąc słów. Perswazyjne działanie zdjęć prasowych*, *Media - Biznes - Kultura. Dziennikarstwo i komunikacja społeczna*, 2018, nr 1 (4), s. 25-34; *Multimodalność a perswazja (na przykładzie tygodników opinii)*, [w:] *Język, obraz, dyskurs / Cieszkowski Marek, Kapuścińska Anna, Szczepaniak Jacek (red.), Prace Komisji Językoznawczej Bydgoskiego Towarzystwa Naukowego*, 2017, nr 27, Bydgoszcz, Bydgoskie Towarzystwo Naukowe, s. 17-25.

Niezależnie od powyższych uwag, dotyczących raczej kwestii szczegółowych, rozprawę dr Patrycji Pałki, napisaną w sposób jasny, rzeczowy i logiczny, oceniam jako wartościową poznawczo i rzetelną metodologicznie. Nakreślone w niej problemy badawcze interpretowane są przez Habilitantkę w sposób oryginalny, a wnioski przez nią wyciągnięte zostały podbudowane reprezentatywną i wyczerpującą literaturą przedmiotu. Wyniki badań Habilitantki znacznie wzbogacają dotychczasowy stan wiedzy – książka stanowi istotny wkład w rozwój badań historycznojęzykowych w ogóle, a w rozwój dociekań nad dyskursem reklamowym w początkowych etapach jego rozwoju w szczególności. Monografia może być uznana za przykład dobrego opracowania językoznawczego sytuującego się w ramach teorii dyskursu i stać się podstawą i inspiracją do dalszych studiów nad dyskursem.

b) Inne osiągnięcia naukowo-badawcze

W ciągu 15 lat od uzyskania stopnia doktora do momentu złożenia wniosku habilitacyjnego dr Patrycja Pałka wypracowała wystarczający ilościowo i znaczący jakościowo dorobek naukowy przedstawiony na szerokim forum publikacyjnym. Obejmuje on, poza

omówioną wyżej monografią, dwie książki¹ (w tym jedną przygotowaną we współautorstwie), 25 artykułów (w tym 8 we współautorstwie) opublikowanych w fachowych, wysoko punktowanych czasopismach o zasięgu ogólnopolskim („Język Polski”, „LingVaria”, „Polonica”, „Poradnik Językowy”, „Socjolingwistyka”, „Studia z Filologii Polskiej i Słowiańskiej”) oraz w pracach zbiorowych (tu w większości są zapisy referatów). Była też współautorką haseł w słowniku regionalizmów krakowskich i w internetowym Wielkim Słowniku Języka Polskiego IJP PAN. Dorobek ten reprezentuje zatem różne formy wypowiedzi naukowej. Są w nim zarówno prace empiryczne, jak i rozważania o charakterze bardziej teoretyczno-metodologicznym. Wszystkie je cechuje wysoka sprawność analityczno-interpretacyjna i bardzo dobra znajomość literatury przedmiotu.

Publikacje w dorobku Habilitantki są zróżnicowane materiałowo i chronologicznie, układają się w kilka domen tematycznych.

1. Na pierwszy plan wysuwają się prace dotyczące rozmowy sprzedawcy z klientem, które są prezentacją (książka podoktoratowa *Strategie dyskursywne w rozmowie handlowej* (2009)) i/lub kontynuacją i rozwinięciem badań prowadzonych na etapie przygotowywania doktoratu (8 artykułów: *Rola odbiorcy w rozmowie handlowej; Strategie „słabego” i „mocnego” nakłaniania w rozmowie handlowej; O pojęciu strategii w komunikacji; Polski model kulturowy a komunikacja sprzedawcy z klientem; Ideologiczny aspekt rozmowy handlowej; Metodologia opisu rozmowy handlowej; Kategoria oficjalności na przykładzie rozmowy handlowej; Rozmowa handlowa jako gatunek mowy*).

2. Do drugiej grupy można zaliczyć prace na temat języka regionalnego Krakowa, przy czym należy zaznaczyć, że były one przygotowywane zespołowo. Należy do nich wydana w dwóch wersjach książka (2017 i 2019) pt. *Powiedziane po krakowsku. Słownik regionalizmów krakowskich* (red. Donata Ochmann, Renata Przybylska; Habilitantka była tu współautorką haseł) – uhonorowana nagrodą przyznawaną przez Prezesa PAN – i artykuły: jeden wprowadzający do badań: *Polszczyzna regionalna Krakowa – zarys projektu badawczego Katedry Historii Języka i Dialektologii Wydziału Polonistyki UJ* (współautorka Barbara Batko-Tokarz) i kilka dotyczących bardziej szczegółowych zagadnień: *Czy flaszką jest tylko krakowska? O statusie potoczymów w polszczyźnie regionalnej* (współautorka: Agata

---

¹ Wliczam tu monografię *Strategie dyskursywne w rozmowie handlowej* (2009) choć mam świadomość, że łączy się ona bezpośrednio z doktoratem.

Kwaśnicka-Janowicz), *Krakus, krakauer, krakowianin i krakowiak: nazwy mieszkańca Krakowa a jego auto- i heterostereotyp* (współautorki: Donata Ochmann, Agata Kwaśnicka-Janowicz,); *Dyskurs handlowy Krakowa z końca XIX i początku XX wieku jako źródło do badań regionalizmów krakowskich* (współautorka: Agata Kwaśnicka-Janowicz). O wartości tych prac dla regionu, a zwłaszcza wagi słownika regionalizmów krakowskich, świadczy przyznanie zespołowi opracowującemu ten zbiór leksykograficzny (Barbara Batko-Tokarz, Agata Kwaśnicka-Janowicz, Donata Ochmann, Patrycja Pałka, Sylwia Pręczyk-Kisielak, Renata Przybylska, Maciej Rak, Kazimierz Sikora) Nagrody Miasta Krakowa w kategorii „Nauka i technika”.

3. Trzecią dziedzinę zainteresowań naukowych Habilitantki stanowi lingwistyka komputerowa i korpusowa. Temat ten, podobnie jak poprzedni, realizowała ona przede wszystkim we współpracy, w tym wypadku z dr hab. Agatą Kwaśnicką-Janowicz. Owocem tej współpracy są 2 artykuły (z czego jeden po angielsku, wydany w Moskwie – bez punktacji): *Współczesny warsztat językoznawcy – elektroniczne zasoby i narzędzia badawcze*; *Electronic Language Resource Applications for Polish Teachers in University Teaching and Teaching Polish as a Foreign Language* oraz książka, która ukazała się w serii „Biblioteczka Towarzystwa Miłośników Języka Polskiego”: *Przewodnik po elektronicznych zasobach językowych dla polonistów (słowniki, kartoteki, korpusy, kompendia)*.

4. Do ważnych przedsięwzięć należy też działalność naukowa Habilitantki w Pracowni Wielkiego Słownika Języka Polskiego w Instytucie Języka Polskiego PAN. Pracowała tam w zespole przygotowującym koncepcję tego leksykonu (była odpowiedzialna za zasady opisu nazw własnych i przymiotników relacyjnych) oraz przy opracowywaniu haseł słownikowych (w WSJP znalazły się 1174 hasła słownikowe jej autorstwa lub współautorstwa). Z tym etapem życia naukowego dr Patrycji Pałki związane są też publikacje na temat zagadnień z zakresu leksykografii, semantyki i gramatyki. Jest ich 8, z czego dwie we współautorstwie: *Z zagadnień opisu leksykograficznego przymiotników relacyjnych (na przykładzie przymiotników z sufiksem –ow(y))* (współautor: Piotr Żmigrodzki); *Rola badań korpusowych przy rekonstrukcji znaczeń leksemów (na przykładzie polisemii czasownika)*; *Mianownik i biernik liczby pojedynczej zaimków wskazujących rodzaju nijakiego, typu „te zadanie”, „te dziecko”, w dzisiejszej polszczyźnie* (współautor: Kazimierz Sikora); *Toponimy w słownikach ogólnych języka polskiego*; *Przysłówki prefiksalnie-sufiksalnie typu po polsku w słowniku i w tekście*; *Z*

problemów opisu leksykograficznego nazw własnych; Polisemia regularna czasownika a praktyka leksykograficzna; Alternacja lokatywna w wybranych leksykalnych bazach danych.

5. Dr Patrycja Pałka jest ponadto członkiem zespołu badawczego pracującego w ramach minigrantu POB Heritage (edycja 2 – program strategiczny Inicjatywa Doskonałości UJ) pt. *Polskie dziedzictwo kulinarne w opisach lingwistycznych. Rola dyskursu kulinarnego w komunikacji zdrowotnej – Etap I. Opis doby staropolskiej (do XVIII wieku)*. Świadczy to o szerszym skupieniu się jej zainteresowań w ostatnich latach na badaniach diachronicznych. Dwukrotnie została też zaproszona do zespołowego projektu badawczego przygotowywanego w Instytucie Językoznawstwa UŚ w Katowicach pod kierownictwem dr Barbary Mitrengi (te projekty nie zdobyły jednak finansowania NPRH). Zarówno ten aspekt działalności Habilitantki, jak i aktywności wymienione w punktach 2, 3 i 4 pokazują, że dobrze sprawdza się ona w pracach zespołowych.

Należy do tego jeszcze dodać, że Habilitantka w podlegającym ocenie okresie przejawiała także sporą aktywność konferencyjną. Uczestniczyła jako referentka w ponad 20 konferencjach i sympozjach o zasięgu krajowym i w dwóch międzynarodowych (zorganizowanych w Polsce: w Łodzi i w Warszawie). Na 7 konferencjach wygłosiła referaty przygotowane we współautorstwie z innymi badaczami. Warto też wspomnieć, że 4 jej wystąpienia zostały przygotowane na zaproszenie organizatorów.

Praca naukowo-badawcza dr Patrycji Pałki została doceniona na jej macierzystej uczelni: w 2018 roku otrzymała nagrodę indywidualną UJ za najwyższą liczbę punktów za publikacje na Wydziale Polonistyki UJ i nagrodę Rektora Uniwersytetu Jagiellońskiego – za pracę zespołową.

POPULARYZACJA NAUKI ORAZ DZIAŁALNOŚĆ ORGANIZACYJNA

Wysoko należy ocenić działalność organizacyjną Habilitantki, a zwłaszcza fakt, że w latach 2011-2014 była sekretarzem Polskiego Towarzystwa Językoznawczego. W ramach obowiązków wynikających z tej funkcji brała udział w organizacji trzech zjazdów Towarzystwa (sprawozdania z nich zamieściła na łamach „Biuletynu PTJ” i „Języka Polskiego”). Od 2015 roku jest sekretarzem redakcji Biuletynu PTJ. W toku dotychczasowej pracy akademickiej dr Patrycja Pałka uczestniczyła także w pracach organizacyjnych dwóch konferencji naukowych

(2009, 2022), a od 2018 roku angażuje się w działalność Fundacji na rzecz Muzeum Języka Polskiego (jako członek Zarządu).

W życiorysie naukowym Habilitantki z satysfakcją trzeba też odnotować aktywność w dziedzinie popularyzacji nauki. Polega ona m.in. na prowadzeniu szkoleń dla przedstawicieli różnych środowisk zawodowych: nauczycieli (w tym dla nauczycieli języka polskiego jako obcego), logopedów oraz menadżerów kadr urzędniczych i handlowych. Wartościowym elementem tej działalności jest współpraca z mediami – z Radiem Kraków (udział w audycjach na temat regionalizmów krakowskich, poprawności językowej i nowomowy oraz propagandy) i TVP (m.in. nagranie lekcji licealnej na temat polszczyzny regionalnej Krakowa), a także praca w środowisku społeczności lokalnej: prowadzenie warsztatów dla dzieci i przygotowywanie dyktand „po krako(w)sku” (w ramach współpracy z Krakowskim Biurem Festiwalowym).

DZIAŁALNOŚĆ I OSIĄGNIĘCIA DYDAKTYCZNE

Na dotychczasową ponad dwudziestoletnią akademicką aktywność dydaktyczną dr Patrycji Pałki składają się bogate i bardzo różnorodne w swych formach doświadczenia wykładowcy. Repertuar zajęć prowadzonych przez Habilitantkę jest bardzo szeroki i zróżnicowany tematycznie. Trudno wymienić tu wszystkie prowadzone przez nią wykłady i ćwiczenia, ale wspomnieć wypada, że są to zarówno zajęcia o charakterze teoretycznym (np. *techniki perswazji i manipulacji* (wykład monograficzny), *komunikacja społeczna, językoznawstwo*, jak i praktycznym (np. *warsztat sprawności językowej*); dotyczą współczesności (*gramatyka opisowa; reklama we współczesnym społeczeństwie informacyjnym*) i historii języka (*gramatyka języka staro-cerkiewno-słowiańskiego*). Do niektórych Habilitantka przygotowała autorskie programy nauczania. Jak wynika z dokumentacji, nieobce są jej też doświadczenia w prowadzeniu zajęć seminaryjnych na studiach licencjackich i w tutoringu (opieka naukowa nad studentami w ramach programu „Primus inter pares”). Osobno wspomnieć jeszcze wypada o prowadzeniu zajęć dydaktycznych z zakresu nauczania języka polskiego jako obcego i uczeniu cudzoziemców polszczyzny (w Centrum Języka Polskiego „Varia” w Krakowie). O wysokiej jakości jej pracy dydaktycznej może świadczyć wyróżnienie, jakie otrzymała na Wydziale Polonistyki UJ w roku akademickim 2012/2013.

Na pograniczu działalności dydaktycznej i organizacyjnej sytuuje się natomiast opieka nad studentami filologii polskiej podczas dwóch obozów dialektologicznych, pełnienie funkcji opiekuna Studenckiego Koła Naukowego Miłośników Słowa i opiekuna merytorycznego gazety studenckiej pt. *Siernik* w Małopolskiej Wyższej Szkole Zawodowej im. Józefa Dietla oraz opieka naukowa i funkcja recenzenta w ogólnowydziałowym czasopiśmie na studenckim na UJ: „PoWiek”.

KONKLUZJA

Podsumowując wszystkie powyższe uwagi, stwierdzam zdecydowanie, że dr Patrycja Pałka całkowicie spełnia wymagania konieczne do uzyskania habilitacji, wskazane w Ustawie. Jej monografia *Reklama handlowa w dawnym Krakowie. Praktyki komunikacyjne* jest oryginalnym dziełem naukowym i wnosi istotny wkład w rozwój lingwistyki polonistycznej. Habilitantka wykazała się ponadto dużą aktywnością naukową, jak również dydaktyczną i organizacyjną.

Z pełnym przekonaniem wnioskuję zatem do Komisji Habilitacyjnej, a za jej pośrednictwem do Rady Dyscypliny Językoznawstwo na Uniwersytecie Jagiellońskim o nadanie dr Patrycji Palce stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie językoznawstwo.